

det skal være muligt med det samme at fratage retten til at transportere dyr, hvis der er tale om grov mishandling. Vi er meget enige i, at der bliver lagt op til, at man med det samme kan gå ind og gøre det.

Men jeg vil fastholde, og det er også det, arbejdsgruppen siger, og det er det, der ligger til grund for det her med klip, at det er forhold, der har indflydelse på dyrenes velfærd under transporten, som udløser et klip. Derfor er det overordnet set et spørgsmål om dyrevelfærd, vi diskuterer, også når vi diskuterer de kliprelevante overtrædelser.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Den anden del af det er: Har jeg ikke ret, når jeg læser forslaget på den måde, at det rent faktisk er muligt som chauffør på en lastbil, der transporterer dyr, under den samme tur at få mere end et klip, altså at man rent faktisk kan opnå at få tre klip på den samme tur? Så begynder vi jo at tale lidt om, hvilken størrelse de her klip har, for det kan det jo være svært at forholde sig til. Skal det være tre eller seks eller ni eller hundrede?

Vi må altså forholde os til, at man rent faktisk på én og samme tur uden at lave dyremishandling kan komme i den situation, at man får tre klip, skal have uddannelse, blive kontrolleret, gå til eksamen og ny prøve, og at man får en betinget frakendelse. Først derefter kommer der så yderligere, som ministeren foreslår, tre muligheder, som igen kan udløses på én og samme tur. Det er altså den størrelsesorden, vi taler om, hvor det i virkeligheden er ret nemt at få et klip.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Ikke, hvis man overholder reglerne. Og det, som vi gerne vil med den her lovgivning, er jo sådan set at sikre, at folk også overholder reglerne. Problemet er jo, at der har været mange gentagne tilfælde af overtrædelse af reglerne. Der er en grund til, at vi har de her regler. Det er jo ikke nye regler, vi snakker om her. Det er regler, der eksisterer, og hvor vi nu går ind og siger, at der er sanktioner, hvis de bliver overtrådt, fordi vi mener, det er vigtige regler. Det er vigtige forhold, som har direkte betydning for dyrenes velfærd, som vi nu laver en klippekortordning for.

Så er det rigtigt, at man godt kan få flere klip på en gang, men det er jo, hvis man ikke over-

holder reglerne. Vores intention med den her ordning er, at der skal være et klart incitament til at overholde reglerne, også alle dem, som vi i lovforslaget har beskrevet skal kunne udløse klip, for det er forhold, der har betydning for, om dyrene har det godt under transporten.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Det er en god dag for dyrene i dag, når vi får indført det her. Det, vi har set igennem længere tid med hensyn til dyretransporter både i aviser og i fjernsyn, har været rigtig uhyggeligt. Vi har set, hvordan nogle har mishandlet dyr, hvordan nogle har kørt dyr over lange strækninger, hvor de har lidt og dyrene har været døde, og hvor de har bidt af hinanden. Det var de scener, som gjorde, at Dansk Folkeparti i 2006 fremsatte et beslutningsforslag, som hed B 47, og som vi drøftede her i Folketingssalen. Der blev så senere skrevet en beretning, som gik på, at justitsministeren skulle nedsætte en arbejdsgruppe, hvilket så også blev gjort, og så skulle det ende ud i et lovforslag.

Nu står vi så med lovforslaget, og jeg må som udgangspunkt sige, at der er rigtig mange gode elementer i det. Jeg må også sige, at de forhandlinger, der har været omkring lovforslaget, langt hen ad vejen har været positive – det skal man have – både fra ministeriets side og fra ministerens side. Men det er ærgerligt, at man så, da vi kom til facitlisten, alligevel valgte at sige, at det her skulle være lidt erhvervsvenligt, at det skulle være lidt sådan, at det også passede til baglandet, og at man ikke ville gå med til en ordning, som Dansk Folkeparti synes havde været rimelig. Det havde været tre klip, og så var vi stoppet der. Det ønskede man ikke.

Det var jo sådan under forhandlingerne, at partierne prøvede. Jeg ved, at andre partier sagde, at det kunne hedde to plus en – men det er jo sådan set også tre – og nogle havde nogle andre modeller. Men man prøvede faktisk på at være meget venlig og sige, at når vi er i en forhandlingssituation, så siger vi tre plus en, men det var heller ikke nok. Det var ikke erhvervsvenligt nok, og derfor måtte vi gå fra forhandlingerne. Det var ærgerligt at gøre på baggrund af sådan en ting.

Men nu kan vi jo få det gjort alligevel, kan jeg forstå, for de partier, der så gik, udgør jo et fler-